

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 29 november 2018
(OR. en)

14886/18

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0073(CNS)**

**FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239**

NOTA

---

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
Nr. Comdoc.:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van een digitaledienstenbelasting op inkomsten uit de levering van bepaalde digitale diensten – Algemene oriëntatie

---

Hierbij gaat voor de delegaties een compromistekst van het voorzitterschap over bovengenoemd voorstel.

2018/0073 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende het gemeenschappelijke stelsel van een digitaaldienstenbelasting op inkomsten uit de levering van bepaalde digitale diensten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement,¹

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,²

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De wereldeconomie is in ijltempo aan het digitaliseren en daardoor zijn nieuwe vormen van zakendoen ontstaan. Kenmerkend voor digitale bedrijven is dat hun activiteiten sterk zijn verbonden met het internet. Digitale bedrijfsmodellen steunen met name sterk op de mogelijkheid om activiteiten op afstand te verrichten zonder of met beperkte fysieke aanwezigheid, op de bijdrage van eindgebruikers aan de waardecreatie en op het belang van immateriële activa.

---

¹ PB C , , blz. .

² PB C 367 van 10.10.2018, blz. 73-77.

(2) De huidige vennootschapsbelastingregels zijn voornamelijk geschreven in de 20e eeuw met het oog op traditionele bedrijven. Zij zijn gebaseerd op het idee dat belasting moet worden geheven waar waarde wordt gecreëerd. Door de toepassing van de bestaande regels op de digitale economie is er evenwel een spagaat ontstaan tussen de plaats waar winsten worden belast en de plaats waar waarde wordt gecreëerd, met name bij bedrijfsmodellen die sterk steunen op gebruikersparticipatie. Daardoor is duidelijk geworden dat de huidige vennootschapsbelastingregels voor de belasting van de winst in de digitale economie tekortschieten en herzien moeten worden.

(3) Deze herziening speelt een belangrijke rol in de digitale eengemaakte markt³, omdat die markt een modern en stabiel fiscaal kader voor de digitale economie vereist dat innovatie stimuleert, de versnippering van de markt aanpakt en alle spelers in staat stelt onder eerlijke en evenwichtige voorwaarden gebruik te maken van de nieuwe marktdynamiek.

(4) In haar mededeling van 21 september 2017 over "Een eerlijk en efficiënt belastingstelsel in de Europese Unie voor de digitale eengemaakte markt"⁴ heeft de Commissie de uitdagingen die de digitale economie aan de bestaande belastingregels stelt, in kaart gebracht en de toezegging gedaan om de beschikbare beleidsopties te analyseren. In zijn conclusies van 5 december 2017⁵ verzocht de Ecofin-Raad de Commissie met voorstellen te komen om de uitdagingen op het gebied van winstbelasting in de digitale economie aan te pakken, maar stelde hij ook vast dat vele lidstaten belangstelling hadden voor tijdelijke maatregelen ten aanzien van inkomsten uit digitale activiteiten in de Unie die buiten het toepassingsgebied van dubbelbelastingverdragen zouden blijven.

---

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - Strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa (COM(2015) 192 final van 6.5.2015).

⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad - "Een eerlijk en efficiënt belastingstelsel in de Europese Unie voor de digitale eengemaakte markt" (COM(2017) 547 final van 21.9.2017).

⁵ Antwoorden op de uitdagingen op het gebied van winstbelasting in de digitale economie - conclusies van de Raad (5 december 2017) (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Aangezien de belastingheffing van de digitale economie een probleem met een mondiaal karakter is, zou een multilaterale, internationale oplossing de ideale aanpak zijn. De Commissie is om die reden zeer sterk betrokken bij het internationale debat. De OESO-werkzaamheden zijn momenteel aan de gang. Het is evenwel moeilijk om op internationaal niveau vooruitgang te boeken. Daarom wordt met dit optreden beoogd de vennootschapsbelastingregels op het niveau van de Unie bij te werken⁶ en de aanzet te geven tot afspraken met niet-Unierechtsgebieden⁷, zodat het vennootschapsbelastingstelsel in de pas kan worden gebracht met de nieuwe digitale bedrijfsmodellen.

(6) In afwachting van dit optreden, waarvan de goedkeuring en implementatie tijd kan vergen, staan de lidstaten onder druk om in dit verband actie te ondernemen, omdat het risico bestaat dat de grondslag van hun vennootschapsbelasting na verloop van tijd sterk wordt uitgehold. Ongecoördineerde maatregelen van individuele lidstaten houden het risico in dat de eengemaakte markt versnipperd en de concurrentie wordt verstoord, en zo ook de ontwikkeling van nieuwe digitale oplossingen en het concurrentievermogen van de Unie als geheel wordt belemmerd. Daarom moet er een geharmoniseerde aanpak komen die voorziet in een tijdelijke oplossing waarmee het probleem doelgericht wordt aangepakt totdat een alomvattende oplossing voorhanden is.

(7) Met deze tijdelijke oplossing moet een gemeenschappelijk stelsel van een digitaaldienstenbelasting ("DDB") op inkomsten uit de levering van bepaalde digitale diensten door bepaalde entiteiten worden opgezet. Zij moet gemakkelijk uitvoerbaar zijn en gericht zijn op de inkomsten uit de levering van digitale diensten waarbij gebruikers een aanmerkelijke bijdrage leveren aan het proces van waardecreatie. Deze factor (waardecreatie door de gebruiker) is ook de hoeksteen van de maatregelen met betrekking tot de vennootschapsbelastingregels.

(7a) Deze richtlijn dient een lidstaat niet te beletten belastingen, rechten of vergoedingen te handhaven of in te voeren die niet kunnen worden aangemerkt als vergelijkbaar met de DDB, met name gezien het toepassingsgebied, de functie en andere speciale kenmerken ervan, mits die belastingen, rechten of vergoedingen niet alleen beperkt worden tot digitale bedrijven, maar worden opgelegd aan alle belastingplichtigen, digitaal of niet.

---

⁶ Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van regels betreffende de vennootschapsbelasting op een aanmerkelijke digitale aanwezigheid (COM(2018) 147 final).

⁷ Aanbeveling van de Commissie betreffende de vennootschapsbelasting op een aanmerkelijke digitale aanwezigheid (C(2018) 1650 final).

(8) De volgende elementen van de DDB moeten worden gedefinieerd: de belastbare inkomsten (wat wordt belast), de belastingplichtige (wie wordt belast), de plaats van belastingheffing (welk aandeel van belastbare inkomsten wordt geacht in een lidstaat te zijn verworven en op welk tijdstip), de verschuldigdheid, de berekening en het tarief van de belasting, en de desbetreffende verplichtingen betreffende de inning van de belasting en administratieve samenwerking.

(9) De DDB moet uitsluitend toepassing vinden op inkomsten uit de levering van bepaalde digitale diensten. Het betreft de digitale diensten die sterk steunen op waardecreatie door de gebruiker. Wat belast moet worden, zijn de inkomsten die worden verworven met de verwerking van de input van de gebruiker, en niet de gebruikersparticipatie als zodanig.

(10) De inkomsten die met name moeten worden belast, zijn de inkomsten uit de levering van de volgende diensten: i) het plaatsen van advertenties op een digitale interface, gericht op de gebruikers van die interface; ii) het ter beschikking stellen aan gebruikers van veelzijdige digitale interfaces die gebruikers in staat stellen andere gebruikers te vinden en in interactie met hen te treden, en die ook de verrichting van onderliggende leveringen van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers kunnen faciliteren (soms "bemiddelingsdiensten" genoemd); en iii) de verkoop van over gebruikers verzamelde data die zijn gegenereerd uit de activiteiten van die gebruikers op digitale interfaces. Als de levering van dergelijke diensten geen inkomsten oplevert, ontstaat er geen DDB-plicht. Andere inkomsten die worden verworven door de entiteit die dergelijke diensten verleent maar niet rechtstreeks uit die diensten voortvloeien, moeten ook buiten het toepassingsgebied van de belasting vallen.

(11) Voor de definitie van diensten bestaande in het plaatsen op een digitale interface van advertenties van een klant die op gebruikers van de interface zijn gericht, moet niet worden aangesloten bij de eigenaar van de digitale interface waarlangs de advertentie op het toestel of apparaat van een gebruiker verschijnt, maar bij de entiteit die ervoor zorgt dat de advertentie op die interface kan verschijnen. Voor een bedrijf dat advertenties van een klant op een digitale interface plaatst, zit de waarde immers in het gebruikersverkeer en de typische gebruikersdata waarmee rekening wordt gehouden bij de plaatsing, en is het niet van belang of de interface van het bedrijf zelf is of van een derde partij die de digitale ruimte waar de advertenties verschijnen, verhuurt. Er moet evenwel worden verduidelijkt dat wanneer de leverancier van de advertentiedienst en de eigenaar van de digitale interface verschillende entiteiten zijn, laatstgenoemde niet wordt geacht voor DDB-doeleinden een belastbare dienst te hebben geleverd. Zo moeten eventuele cascade-effecten of dubbele belasting worden vermeden.

(12) Voor de definitie van diensten die worden geleverd door veelzijdige digitale interfaces, moet worden aangesloten bij de omstandigheid dat deze interfaces gebruikers in staat stellen andere gebruikers te vinden en in interactie met hen te treden. Het onderscheidende aspect van veelzijdige digitale interfaces bestaat erin dat zij interactie tussen gebruikers mogelijk maken die niet mogelijk was geweest zonder dat de interface hen had samengebracht (met andere woorden, de interface stelt gebruikers in staat in contact te komen met andere gebruikers). Sommige diensten die gewoonlijk communicatie- of betaaldiensten worden genoemd, zoals instant messaging diensten, e-maildiensten of e-betaaldiensten, kunnen ook worden geacht de interactie tussen gebruikers via een digitale interface te faciliteren, maar in de regel kunnen gebruikers niet met elkaar in contact komen tenzij zij elkaar al langs andere weg hebben ontmoet. De inkomsten uit de levering van communicatie- of betaaldiensten moeten daarom buiten het toepassingsgebied van de belasting blijven, omdat de betrokken dienstverleners geen marktplaats exploiteren maar veeleer ondersteunende software produceren of andere informatietechnologie-instrumenten waarmee klanten in contact kunnen komen met anderen met wie zij in de meeste gevallen al een relatie tot stand hebben gebracht.

(13) In het geval van veelzijdige digitale interfaces die een onderliggende levering van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers van de interface faciliteren, moeten de onderliggende transacties en de inkomsten die gebruikers met die transacties verwerven, buiten het toepassingsgebied van de belasting blijven. De inkomsten uit retailactiviteiten bestaande in de verkoop van goederen of diensten waarbij de overeenkomst online wordt aangegaan via de website van de leverancier van die goederen of diensten, en waarbij die leverancier niet optreedt als een intermediair, moeten ook buiten het toepassingsgebied van de DDB vallen omdat de waardecreatie voor de retailer in de geleverde goederen of diensten zit en de digitale interface alleen wordt gebruikt als een communicatiemiddel. Of een leverancier goederen of diensten online voor eigen rekening verkoopt dan wel bemiddelingsdiensten verleent, moet worden bepaald aan de hand van de juridische en economische realiteit van een transactie, zoals die tot uiting komt in de afspraken tussen de betrokken partijen. Een leverancier van een digitale interface bijvoorbeeld waar goederen van derden ter beschikking worden gesteld, kan worden geacht een bemiddelingsdienst te verlenen (met andere woorden het ter beschikking stellen van een veelzijdige digitale interface) wanneer geen grote voorraadrisico's worden gedragen of wanneer de prijs van de goederen wordt vastgesteld door de derde partij.

(13a) Onder digitale content moet worden verstaan data die in digitale vorm wordt geleverd, zoals computerprogramma's, toepassingen, spellen, muziek, video's of teksten, ongeacht of de toegang tot deze data wordt verkregen via downloaden of streaming, met uitzondering van de tot de digitale interface zelf behorende data. Hiermee worden de verschillende vormen bestreken die digitale content kan aannemen wanneer hij door een gebruiker wordt verworven, hetgeen niet afdoet aan het feit dat het enige of belangrijkste doel van de gebruiker erin bestaat de digitale content te verwerven.

(14) Diensten bestaande in de levering van digitale content door een entiteit via een digitale interface moeten van het toepassingsgebied van de belasting worden uitgesloten, ongeacht of de entiteit de eigenaar van de digitale content is dan wel de distributierechten ervan heeft verworven. Ook als er een zekere vorm van interactie tussen de ontvangers van dergelijke digitale content mogelijk zou zijn en de leverancier van dergelijke diensten dus zou kunnen worden geacht een veelzijdige digitale interface ter beschikking te stellen, is het minder duidelijk dat de gebruiker een centrale rol speelt bij de creatie van waarde voor het bedrijf dat de digitale content levert. In die omstandigheden blijft de interactie tussen gebruikers ondergeschikt aan een levering van digitale content waarbij het enige of belangrijkste doel van een gebruiker erin bestaat de digitale content te ontvangen van de entiteit die de digitale interface ter beschikking stelt (de levering van een spel door een entiteit aan een gebruiker via een digitale interface is een voorbeeld van een levering van digitale content door die entiteit die buiten het toepassingsgebied van de DDB valt, ongeacht of de gebruiker tegen andere gebruikers kan spelen en er dus enige vorm van interactie tussen hen mogelijk is). In plaats daarvan ligt de nadruk, wat waardecreatie betreft, op de digitale content zelf die door de entiteit wordt geleverd. Daarom moeten de inkomsten uit dergelijke leveringen buiten het toepassingsgebied van de belasting vallen.

(15) *verplaatst naar (13a)*

(16) Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de in overweging 14 beschreven dienst en het ter beschikking stellen van een veelzijdige digitale interface waarlangs gebruikers digitale content kunnen uploaden en delen met andere gebruikers, of het ter beschikking stellen van een interface die een onderliggende levering van digitale content rechtstreeks tussen gebruikers faciliteert. Laatstgenoemde diensten vormen een bemiddelingsdienst en moeten dus onder de DDB vallen, ongeacht de aard van de onderliggende transactie.

(17) Belastbare diensten bestaande in de verkoop van over gebruikers verzamelde data mogen uitsluitend betrekking hebben op data die zijn gegenereerd op basis van de activiteiten van gebruikers op digitale interfaces. Data die op basis van sensoren of andere middelen zijn gegenereerd en digitaal zijn verzameld zonder activiteiten van gebruikers op digitale interfaces vallen niet onder de richtlijn. Onder het toepassingsgebied van de DDB moeten immers de diensten vallen die gebruikmaken van digitale interfaces als een middel om gebruikersinput te creëren die dan te gelde wordt gemaakt, in tegenstelling tot diensten die alleen gebruikmaken van interfaces als een middel om anderszins gegenereerde data door te geven. De DDB mag dus geen belasting zijn op het verzamelen van data, of het gebruik van door een bedrijf verzamelde data voor de interne doeleinden van het bedrijf zelf, of het delen van door een bedrijf verzamelde data met derden zonder tegenprestatie. De DDB moet gericht zijn op de inkomsten die worden verworven uit de doorgifte van data die zijn verzameld over een zeer specifieke activiteit (de activiteiten van gebruikers op digitale interfaces).

(18) Het verlenen van gereguleerde financiële diensten door gereguleerde financiële entiteiten mag niet onder het toepassingsgebied van de DDB vallen. Het verlenen van niet-gereguleerde financiële diensten door gereguleerde financiële entiteiten zou evenwel onder het toepassingsgebied van de DDB-richtlijn kunnen vallen.. Met een gereguleerde financiële entiteit worden verleners van financiële diensten bedoeld die onderworpen zijn aan toezicht uit hoofde van een Uniekader of gelijkwaardig niet-Uniekader, zoals bepaald door een wetgevingshandeling van de Unie.

(19) Bepaalde door geregleerde financiële entiteiten via digitale interfaces verleende diensten, zoals diensten voor de uitvoering van transacties, kunnen voor de toepassing van de DDB als een bemiddelingsdienst worden beschouwd. In die gevallen speelt de gebruiker evenwel geen centrale rol bij de creatie van waarde voor de financiële entiteiten die een digitale interface ter beschikking stellen. De waarde ligt daarentegen in de mate waarin een dergelijke geregleerde entiteit erin slaagt om kopers en verkopers van financiële producten samen te brengen onder specifieke en onderscheidende omstandigheden die zich anderszins niet zouden voordoen (bijvoorbeeld in vergelijking met transacties die worden gesloten buiten dergelijke interfaces rechtstreeks tussen de tegenpartijen). Een dienst bestaande in het ter beschikking stellen van een digitale interface door een dergelijke entiteit gaat verder dan het louter faciliteren van transacties in financiële instrumenten tussen de gebruikers van een dergelijke interface. In dit opzicht kunnen andere handelsplatformen, wisselplatformen of inrichtingen die handelen in andere activaklassen welke door het nationale recht van een lidstaat worden geregeld, ook soortgelijke kenmerken vertonen. De niet-indeling van een dergelijke entiteit bij de "geregleerde financiële entiteiten" uit hoofde van de richtlijn verandert niets aan het feit dat het beschikbaar stellen van een digitale interface door een dergelijke entiteit verder gaat dan het louter faciliteren van transacties tussen gebruikers van die interface, en zou dus buiten het toepassingsgebied van de belasting kunnen vallen. Met name de geregleerde diensten die van het toepassingsgebied van deze richtlijn zijn uitgesloten, strekken ertoe een veilige omgeving voor financiële transacties te creëren. De entiteit die deze diensten aanbiedt, bepaalt dus de specifieke omstandigheden waaronder dergelijke financiële transacties kunnen worden uitgevoerd teneinde essentiële elementen te garanderen, zoals de kwaliteit van de uitvoering van de transacties, het niveau van transparantie in de markt en de eerlijke behandeling van beleggers. Ten slotte hebben dergelijke diensten als wezenlijk en onderscheidend doel het faciliteren van financiering, beleggingen of sparen.

(20) *geschrapt*

(21) Aangezien de doorgifte van data door geregleerde financiële entiteiten beperkt is tot en deel uitmaakt van het verlenen van de hierboven beschreven geregleerde financiële diensten en als zodanig aan regels van de Uniewetgeving is gebonden, moet het verlenen van datatransmissie-diensten door die entiteiten eveneens van het toepassingsgebied van de DDB worden uitgesloten.

(22) Alleen bepaalde entiteiten mogen worden aangemerkt als belastingplichtigen voor de toepassing van de DDB, ongeacht of zij in een lidstaat dan wel in een niet-Unierechtsgebied gevestigd zijn. Een entiteit mag met name alleen als belastingplichtige worden aangemerkt als zij aan de twee onderstaande voorwaarden voldoet: i) het totale bedrag aan wereldwijde inkomsten dat door de entiteit is gerapporteerd voor het laatste volledige boekjaar waarvoor er een jaarrekening beschikbaar is, is hoger dan 750 000 000 EUR; en ii) het totale bedrag aan belastbare inkomsten dat door de entiteit in de Unie in de loop van dat boekjaar is verworven, is hoger dan 50 000 000 EUR.

(23) De eerste drempel (totale jaarlijkse wereldwijde inkomsten) moet de toepassing van de DDB beperken tot bedrijven van een bepaalde omvang, zijnde voornamelijk de bedrijven die de digitale diensten kunnen verlenen waarin gebruikersbijdragen een wezenlijke rol vervullen, en die sterk steunen op omvangrijke gebruikersnetwerken, druk gebruikersverkeer en de exploitatie van een sterke marktpositie. Dergelijke bedrijfsmodellen, die afhankelijk zijn van waardecreatie door de gebruiker om inkomsten te verwerven, zijn slechts levensvatbaar als ze worden toegepast door bedrijven van een bepaalde omvang. Bovendien is agressieve fiscale planning ook een praktijk die meer binnen de mogelijkheden van grotere bedrijven ligt. Om die reden is dezelfde drempel voorgesteld in andere initiatieven van de Unie⁸. De drempel moet ook voor rechtszekerheid zorgen, omdat het voor bedrijven en belastingautoriteiten eenvoudiger en goedkoper zou worden om te bepalen of een entiteit DDB-plichtig is. Tevens sluit hij kleine ondernemingen en starters van het toepassingsgebied van de belasting uit omdat de nalevingslasten naar alle waarschijnlijkheid een onevenredig effect op hen zouden hebben.

(24) De tweede drempel (totale jaarlijkse belastbare inkomsten in de Unie) moet de toepassing van de belasting beperken tot gevallen waarin er sprake is van een aanmerkelijke digitale voetafdruk op het niveau van de Unie wat het soort inkomsten betreft dat onder de DDB valt. Het is voor de EU met name belangrijk een gunstig klimaat te scheppen voor O&O-activiteiten en innovatie, met name voor startende ondernemingen in de snel groeiende digitale sector. Daarom moeten extra belastingen voor dergelijke ondernemingen worden vermeden. De drempel moet ervoor zorgen dat bedrijven die actief zijn in de traditionele economie waarin de digitalisering zich aan het voltrekken is, gevrijwaard worden. Deze drempel moet worden vastgesteld op Unieniveau om verschillen in marktgroottes die er binnen de Unie kunnen bestaan, buiten beschouwing te laten.

---

⁸ Zie artikel 2 van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCCTB) (COM(2016) 683 final).

(25) Om aan het bestaande rechtskader te voldoen, moet iedere entiteit die als belastingplichtige wordt aangemerkt en belastbare inkomsten verwerft die als in een lidstaat verworven inkomsten worden aangemerkt, in die lidstaat aan de DDB worden onderworpen, ongeacht of de entiteit in die lidstaat, in een andere lidstaat of in een niet-Unierechtsgebied is gevestigd.

(26) Er moeten bijzondere voorschriften worden vastgesteld voor entiteiten die tot een groep behoren. De inkomsten die een entiteit verwerft met leveringen aan andere entiteiten die tot dezelfde groep behoren, moeten van het toepassingsgebied van de nieuwe belasting worden uitgesloten. Om te bepalen of een entiteit de toepasselijke drempels overschrijdt en dus als belastingplichtige wordt aangemerkt, moeten de drempels op de totale groepsinkomsten worden toegepast. Het feit dat de drempels van artikel 4 op het niveau van de gehele groep worden beschouwd, neemt niet weg dat elke entiteit die individueel de belastbare diensten in de groep verstrekt, geldt als belastingplichtige. Indien een of meer in de Europese Unie gevestigde belastingplichtigen deel uitmaken van een groep, is het de groep toegestaan één in de Unie gevestigde entiteit aan te wijzen voor het voldoen van de DDB en het vervullen van de verplichtingen namens elke belastingplichtige in die groep. Deze optie moet de nalevingslasten en administratieve lasten voor de bedrijven lichter maken.

(27) Deze richtlijn mag niet beletten dat een lidstaat bedrijven toestaat de betaalde DDB af te trekken van de vennootschapsbelastinggrondslag op zijn grondgebied, ongeacht of beide belastingen in dezelfde lidstaat dan wel in verschillende lidstaten worden betaald.

(28) De belastbare inkomsten van een entiteit moeten worden aangemerkt als inkomsten die in een belastingtijdvak in een lidstaat zijn verworven indien de gebruikers met betrekking tot een door die entiteit verleende belastbare dienst zich in die lidstaat bevinden. Een gebruiker moet worden geacht zich in een belastingtijdvak in een lidstaat te bevinden op basis van bepaalde specifieke regels, die voor elk van de belastbare diensten zijn vastgesteld en gebaseerd zijn op de plaats waar het toestel of apparaat van een gebruiker is gebruikt.

(29) Wanneer de gebruikers met betrekking tot een bepaalde belastbare dienst zich in verschillende lidstaten of niet-Unierechtsgebieden bevinden, moeten de desbetreffende belastbare inkomsten uit die dienst voor elke transactie naar evenredigheid aan elke lidstaat worden toegerekend op basis van bepaalde specifieke verdeelsleutels. Deze sleutels moeten worden vastgesteld rekening houdende met de aard van elke belastbare dienst en met name de onderscheidende elementen die aanleiding geven tot inkomsten voor de dienstverlener.

(30) In het geval van een belastbare dienst bestaande in de plaatsing van advertenties op een digitale interface moet worden aangeknoopt bij het aantal keren dat een advertentie is verschenen op apparaten of toestellen van gebruikers in een belastingtijdvak in een lidstaat, om te bepalen welk aandeel van de belastbare inkomsten in dat belastingtijdvak aan die lidstaat moet worden toegerekend.

(31) Om met betrekking tot het ter beschikking stellen van veelzijdige digitale interfaces te bepalen welke aandeel van belastbare inkomsten aan een lidstaat moet worden toegerekend, moet een onderscheid worden gemaakt tussen gevallen waarin de interface onderliggende transacties rechtstreeks tussen gebruikers faciliteert en gevallen waarin dat niet zo is. In het geval van facilitering van onderliggende transacties moet de toerekening van belastbare inkomsten in een belastingtijdvak aan een lidstaat gebeuren op basis van het aantal gebruikers die een dergelijke transactie in dat belastingtijdvak sluiten waarbij zij een apparaat of toestel in die lidstaat hebben gebruikt. Dit is namelijk de handeling die doorgaans inkomsten genereert voor het bedrijf dat de interface ter beschikking stelt. De heffingsbevoegdheid over de inkomsten van het bedrijf dat de interface ter beschikking stelt, moet worden toegekend aan de lidstaten waar de gebruikers die onderliggende transacties sluiten, zich bevinden, ongeacht of deze gebruikers de verkopers dan wel de kopers van de onderliggende goederen of diensten zijn. Door hun participatie creëren zij namelijk allebei waarde voor de veelzijdige digitale interface, aangezien de rol van de interface erin bestaat vraag en aanbod samen te brengen. Als de bemiddelingsdienst evenwel geen onderliggende transacties faciliteert, worden inkomsten in de regel verworven uit periodieke betalingen nadat de gebruiker zich op een digitale interface heeft geregistreerd of een account heeft aangemaakt. Voor de toerekening van de belastbare inkomsten aan een lidstaat in een belastingtijdvak moet daarom rekening worden gehouden met het aantal gebruikers dat in dat belastingtijdvak een account heeft die met behulp van een apparaat of toestel in die lidstaat werd aangemaakt tijdens dat belastingjaar dan wel een voorgaand.

(32) Wat de doorgifte van over gebruikers verzamelde data betreft, moet bij de toerekening van belastbare winsten in een belastingtijdvak aan een lidstaat rekening worden gehouden met het aantal gebruikers van wie in dat belastingtijdvak doorgegeven data zijn gegenereerd doordat zij een apparaat of toestel in die lidstaat hebben gebruikt.

(33) Bepalen waar het toestel of apparaat van een gebruiker is gebruikt en dus waar belasting moet worden geheven, moet mogelijk zijn met behulp van het internetprotocoladres (IP-adres) van het toestel of apparaat van de gebruiker. Met betrekking tot de plaats van belastingheffing mag niet worden aangeknoopt bij het feit of gebruikers in geld hebben bijgedragen aan het genereren van inkomsten, de plaats vanwaar de betaling voor de prestaties die aanleiding hebben gegeven tot de DDB-plicht, is verricht, of de plaats waar een eventuele levering van onderliggende goederen of diensten die is overeengekomen via een veelzijdige digitale interface, is verricht.

(34) De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de DDB, inclusief gegevens die vereist kunnen zijn in verband met internetprotocoladressen (IP-adressen), dient in overeenstemming te zijn met Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁹. Er moet met name aandacht worden gegeven aan passende technische en organisatorische maatregelen om te voldoen aan de regels betreffende de rechtmatigheid en de beveiliging van de verwerking alsook betreffende de informatieverstrekking aan en de rechten van de betrokkenen. In de mate van het mogelijke moeten persoonsgegevens anoniem worden gemaakt.

(35) De belastbare inkomsten moeten gelijk zijn aan het totale bedrag van de door een belastingplichtige verworven bruto-inkomsten, exclusief belasting over de toegevoegde waarde en andere soortgelijke belastingen. Belastbare inkomsten moeten worden opgevoerd als door een belastingplichtige verworven inkomsten op het tijdstip dat zij verschuldigd worden, ongeacht of zij op dat ogenblik al dan niet betaald zijn. De DDB moet in een lidstaat verschuldigd worden over het aandeel in de door een belastingplichtige in een belastingtijdvak verworven belastbare inkomsten die als in die lidstaat verworven inkomsten worden aangemerkt, en moet worden berekend bij toepassing van het DDB-tarief op dat aandeel. Om verstoringen op de eengemaakte te vermijden, moet er één DDB-tarief op Unieniveau worden vastgesteld. Het DDB-tarief moet worden vastgesteld op 3 %, dat een passend evenwicht biedt tussen enerzijds het genereren van inkomsten door de belasting en anderzijds de differentiële impact van de DDB op bedrijven met verschillende winstmarges.

---

⁹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

(36) Belastingplichtigen die belastbare diensten verlenen, zijn gehouden tot de betaling van de DDB en zijn onderworpen aan een reeks administratieve verplichtingen. De identificatie, de declaratie van de DDB (DDB-aangifte) en de betaling van de DDB moeten worden verricht ten aanzien van elke lidstaat waar de belastingplichtige DDB-plichtig is. Teneinde de lasten voor bedrijven zo beperkt mogelijk te houden, wordt voorgesteld dat voor de identificatieprocedure en de DDB-aangifte een geharmoniseerd formaat wordt gebruikt. Hoe deze geharmoniseerde formaten er precies moeten uitzien, dient in uitvoeringswetgeving overeen te worden gekomen. De DDB-aangifte moet in alle lidstaten dezelfde informatie bevatten en hetzelfde formaat hebben. Daarom moet dezelfde DDB-aangifte worden toegezonden aan elke lidstaat waar de DDB verschuldigd is. De belastingplichtige moet in die DDB-aangifte alle relevante DDB-identificatienummers vermelden die aan diezelfde belastingplichtige zijn toegewezen. Het feit dat alle lidstaten waar de DDB verschuldigd is, bekend zijn met de informatie over DDB-verschuldigdheid van dezelfde belastingplichtige in andere lidstaten, vormt een onmiddellijke "gegevensuitwisseling" die elke lidstaat binnen de Unie een volledig beeld geeft van elke belastingplichtige.

(36a) De DDB is door de belastingplichtige rechtstreeks verschuldigd aan iedere lidstaat waar een DDB-schuld is ontstaan. Dienovereenkomstig moet elke lidstaat waar DDB verschuldigd is, de betaling van de DDB rechtstreeks bij de DDB-plichtige kunnen afdwingen, belastingcontroles kunnen verrichten en controlemaatregelen vaststellen om de DDB-plicht van een belastingplichtige te kunnen onderzoeken. Deze handhavings- en controlemaatregelen moeten onderworpen zijn aan de regels en procedures die van toepassing zijn in elke lidstaat waar DDB verschuldigd is.

(36b) Een niet in de Europese Unie gevestigde belastingplichtige moet een in de Europese Unie gevestigde entiteit aanwijzen die deel uitmaakt van dezelfde groep als de in één lidstaat gevestigde belastingplichtige of fiscaal vertegenwoordiger voor het voldoen van de DDB en het vervullen van de administratieve verplichtingen namens de belastingplichtige. Dit voorschrift moet de kwaliteit van het beheer van de DDB garanderen. De aangeduide groepsentiteit of fiscaal vertegenwoordiger moet ervoor verantwoordelijk zijn dat bedrijven uit derde landen de belasting voldoen en dat de DDB-aangiften naar behoren worden ingediend. Deze entiteit of vertegenwoordiger moet ook verantwoordelijk zijn voor de door de bedrijven verschuldigde DDB, teneinde te waarborgen dat de aan de nationale belastingadministraties verschuldigde belasting wordt voldaan. Indien een niet in de Europese Unie gevestigde belastingplichtige zijn DDB-verplichtingen niet nakomt, kunnen de lidstaten eisen dat een tot dezelfde groep als de belastingplichtige behorende entiteit die in de Europese Unie gevestigd is, de DDB voldoet en de verplichtingen namens de belastingplichtige vervult.

(37) De lidstaten moeten verplichtingen kunnen vaststellen op het gebied van boekhouding en administratievoering of op andere gebieden, die ervoor moeten zorgen dat de verschuldigde DDB ook werkelijk wordt betaald, alsmede andere maatregelen ter voorkoming van belastingontduiking, -ontwijking en -misbruik.

(38) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn wat betreft de te vervullen administratieve verplichtingen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr.182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰.

(39) Aangezien de belastingadministraties van de lidstaten zich in beginsel baseren op dezelfde gegevens, voorziet de richtlijn in uitwisseling van gegevens over alle wijzigingen in de aangegeven inkomsten die door belastingcontroles en controlemaatregelen aan het licht zijn gebracht. Het aanbrenge, op initiatief van een belastingplichtige, van wijzigingen in cijfers die in een DDB-aangifte zijn opgenomen, mag enkel geschieden middels de wijziging van die aangifte, die uiterlijk drie jaar na de limietdatum voor de indiening van de oorspronkelijke aangifte door de belastingplichtige elektronisch dient te worden gemeld aan alle lidstaten waar de DDB verschuldigd was. De bepalingen aangaande de officiële geheimhoudingsplicht worden gelijkgetrokken met Richtlijn 2011/16/EU¹¹. De lidstaten moeten, waar dat nodig is, gebruikmaken van de door de Unie vastgestelde bepalingen betreffende administratieve samenwerking in belastingzaken, zoals Richtlijn 2011/16/EU en 2010/24/EU van de Raad¹², of van andere internationaal beschikbare instrumenten, zoals het multilaterale Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken, artikel 26 van het OESO-modelbelastingverdrag en de OESO-modelovereenkomst inzake de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden.

---

¹⁰ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

¹¹ Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1).

¹² Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen (PB L 84 van 31.3.2010, blz. 1).

(40) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie van 28 september 2011 over toelichtende stukken¹³ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd.

(41) De doelstellingen van deze richtlijn bestaan erin de integriteit van de eengemaakte markt te beschermen, de goede werking ervan te garanderen en verstoring van de concurrentie te voorkomen. Daar deze doelstellingen van dien aard zijn dat zij niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt maar beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(42) De DDB wordt slechts als een tussentijdse oplossing beschouwd, in afwachting van een alomvattende oplossing (zie overweging 6). Dit tussentijdse karakter wordt verzekerd door te voorzien in een vaste einddatum, in combinatie met een herzieningsclausule, en door een verband te leggen met de ontwikkelingen op mondiaal niveau,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

---

¹³ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

Hoofdstuk 1

ONDERWERP EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze richtlijn wordt het gemeenschappelijke stelsel van een digitaledienstenbelasting ("DDB") op de inkomsten uit de levering van bepaalde digitale diensten vastgesteld.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (1) entiteit: een rechtspersoon of juridische constructie die een onderneming drijft door middel van een vennootschap of een voor de inkomstenbelasting transparante structuur;
- (1 bis) in de Unie gevestigd: in de Unie een onderneming hebben gevestigd of er een vaste vestiging hebben;
- (1 ter) niet in de Unie gevestigd: in de Unie geen onderneming hebben gevestigd noch er een vaste vestiging hebben;
- (2) groep: alle entiteiten, met inbegrip van een moederonderneming en al haar dochter-ondernemingen, overeenkomstig artikel 2, punt 11, van Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁴;

---

¹⁴ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

- (3) digitale interface: software, met inbegrip van een website of een deel daarvan en applicaties, inclusief mobiele applicaties, toegankelijk voor gebruikers;
- (3 bis) veelzijdige digitale interface: een digitale interface die gebruikers in staat stelt andere gebruikers te vinden en in interactie met hen te treden, en die ook de verrichting van onderliggende leveringen van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers kan faciliteren;
- (4) gebruiker: een natuurlijke persoon, een rechtspersoon of een juridische constructie, van welke aard ook, die toegang tot een digitale interface heeft door middel van een toestel of apparaat;
- (5) digitale content: data die in digitale vorm worden geleverd, zoals computerprogramma's, toepassingen, muziek, video's, teksten, spellen en alle andere software, met uitzondering van de tot een digitale interface zelf behorende data;
- (5 bis) gerichte advertenties: elke vorm van digitale commerciële communicatie om een product, een dienst of een merk te promoten, die aan gebruikers van een digitale interface wordt gericht op basis van over hen verzamelde data.
- (5 ter) verkoop van gebruikergegevens: elke vorm van doorgifte van gegevens tegen betaling (met inbegrip van bijvoorbeeld het verlenen van gegevenslicenties).
- (6) internetprotocoladres (IP-adres): een reeks alfanumerieke tekens toegekend aan met een netwerk verbonden toestel of apparaat om de communicatie via het internet te vergemakkelijken;
- (7) belastingtijdvak: een kalenderjaar.
- (8) gereguleerde financiële dienst: de financiële diensten waarvoor aan een gereguleerde financiële entiteit vergunning is verleend.
- (9) gereguleerde financiële entiteit: een verlener van financiële diensten die onderworpen is aan vereisten inzake vergunning en toezicht krachtens een harmonisatiemaatregel welke de Unie met het oog op de reglementering van financiële diensten heeft vastgesteld, met inbegrip van dienstverleners die onderworpen zijn aan niet-uniale toezichtskaders welke gelijkwaardig aan uniale maatregelen worden geacht, als bepaald overeenkomstig een rechtshandeling van de Unie.

Artikel 3
Belastbare inkomsten

1. Als "belastbare inkomsten" voor de toepassing van deze richtlijn worden aangemerkt de inkomsten uit het verlenen van elk van de volgende diensten door een entiteit:
  - a) het op een digitale interface plaatsen van gerichte advertenties;
  - b) het voor gebruikers beschikbaar maken van een veelzijdige digitale interface;
  - c) de verkoop van over gebruikers verzamelde data die zijn gegenereerd uit de activiteiten van gebruikers op digitale interfaces.
2. De in lid 1 bedoelde inkomsten omvatten de totale bruto-inkomsten, exclusief belasting over de toegevoegde waarde en andere soortgelijke belastingen.
3. Lid 1, onder a), vindt toepassing ongeacht of de digitale interface eigendom is van de entiteit die verantwoordelijk is voor het plaatsen van advertenties erop. Wanneer de entiteit die de advertenties plaatst, niet de eigenaar van de digitale interface is, wordt die entiteit en niet de eigenaar van de interface geacht een onder a) vallende dienst te verlenen.
4. Lid 1, onder b), omvat niet:
  - a) het ter beschikking stellen van een digitale interface wanneer de entiteit die de interface ter beschikking stelt, daarmee als enige of belangrijkste doel heeft digitale content te leveren aan gebruikers of communicatiediensten te verlenen voor gebruikers of betaaldiensten te verlenen aan gebruikers;
  - b) het verlenen van gereguleerde financiële diensten door gereguleerde financiële entiteiten;
  - c) *geschrapt*

5. Lid 1, onder c), omvat niet:
  - a) de verkoop van op basis van sensoren gegenereerde data;
  - b) de verkoop van data door een geregementeerde financiële entiteit.
6. *geschrapt*
7. Inkomsten uit de levering van een onder lid 1 vallende dienst door een entiteit die tot een groep behoort, aan een andere entiteit in diezelfde groep, worden niet aangemerkt als belastbare inkomsten voor de toepassing van deze richtlijn.
8. Indien een entiteit die tot een groep behoort, een onder lid 1 vallende dienst levert en de inkomsten uit de levering van die dienst worden verworven door een andere entiteit binnen de groep, worden deze inkomsten voor de toepassing van deze richtlijn geacht te zijn verworven door de entiteit die de dienst heeft geleverd.
9. Onder lid 1 vallende diensten worden in de hoofdstukken 2 en 3 "belastbare diensten" genoemd.

Artikel 4
Belastingplichtige

1. Onder belastingplichtige wordt verstaan een entiteit die de in artikel 3, lid 1, beschreven belastbare diensten verleent en die, met betrekking tot een belastingtijdvak, aan beide onderstaande voorwaarden voldoet:
  - a) het totale bedrag aan wereldwijde inkomsten dat door de entiteit voor het relevante boekjaar is gerapporteerd, is hoger dan 750 000 000 EUR;
  - b) het totale bedrag aan belastbare inkomsten dat door de entiteit in de Unie in de loop van het relevante boekjaar is verworven, is hoger dan 50 000 000 EUR.

2. Wanneer een entiteit inkomsten rapporteert of verwerft in een andere valuta dan de euro, worden de inkomsten voor de toepassing van lid 1 omgerekend naar euro volgens de wisselkoers die in het Publicatieblad van de Europese Unie is bekendgemaakt op de laatste dag van het relevante boekjaar of, indien er op die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, volgens de op de vorige dag bekendgemaakte koers.
3. In de leden 1 en 2 wordt onder het relevante boekjaar verstaan het boekjaar waarop de recentst beschikbare jaarrekening betrekking heeft die door de entiteit is opgesteld vóór het einde van het belastingtijdvak in kwestie.
4. Wanneer er overeenkomstig lid 1, onder b), wordt bepaald of er in de Unie belastbare inkomsten zijn verworven, vindt de regel van artikel 5, lid 1, toepassing.
5. Belastbare inkomsten worden voor de toepassing van deze richtlijn opgevoerd als inkomsten die zijn verworven op het tijdstip dat zij verschuldigd zijn, ongeacht of de desbetreffende bedragen ook werkelijk al betaald zijn.
6. Indien de in lid 1 bedoelde entiteit tot een groep behoort, worden de in dat lid bepaalde drempels evenwel toegepast op de wereldwijde inkomsten die gerapporteerd zijn en de belastbare inkomsten die in de Unie verworven zijn door de groep als geheel. Evenwel wordt elke entiteit binnen de groep die de in artikel 3, lid 1, belastbare diensten verleent, en niet de groep als geheel, als belastingplichtige aangemerkt indien de voorwaarden van lid 1 zijn vervuld.

Hoofdstuk 2

PLAATS VAN BELASTINGHEFFING, VERSCHULDIGDHEID EN BEREKENING VAN DE BELASTING

Artikel 5

Plaats van belastingheffing

1. Belastbare inkomsten die door een entiteit in een belastingtijdvak zijn verworven, worden voor de toepassing van deze richtlijn aangemerkt als inkomsten die in dat belastingtijdvak in een lidstaat zijn verworven indien gebruikers met betrekking tot de belastbare dienst zich in dat belastingtijdvak in die lidstaat bevinden.

De eerste alinea is van toepassing ongeacht of die gebruikers al dan niet in geld hebben bijgedragen aan het genereren van die inkomsten.

2. Met betrekking tot een belastbare dienst wordt een gebruiker geacht zich in een belastingtijdvak in een lidstaat te bevinden indien:
  - a) in het geval van een onder artikel 3, lid 1, onder a), vallende dienst, de advertenties in kwestie op het toestel of apparaat van de gebruiker verschijnen op een tijdstip dat dit toestel of apparaat in dat belastingtijdvak in die lidstaat wordt gebruikt om toegang te krijgen tot een digitale interface;
  - b) in het geval van een onder artikel 3, lid 1, onder b), vallende dienst:
    - i) bij de dienst een veelzijdige digitale interface betrokken is die de verrichting van onderliggende leveringen van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers faciliteert, en de gebruiker in dat belastingtijdvak in die lidstaat een toestel of apparaat gebruikt om toegang te krijgen tot de digitale interface en in dat belastingtijdvak op die interface een onderliggende transactie sluit;
    - ii) bij de dienst een andere veelzijdige digitale interface betrokken is dan de onder i) vallende soort, de gebruiker een account heeft voor de volledige duur of een deel van dat belastingtijdvak die hem toegang geeft tot de digitale interface, en die account werd aangemaakt met behulp van een toestel of apparaat in die lidstaat;

c) in het geval van een onder artikel 3, lid 1, onder c), vallende dienst, data die zijn gegenereerd van de gebruiker die in die lidstaat een toestel of apparaat heeft gebruikt om toegang te krijgen tot een digitale interface, hetzij tijdens dat belastingtijdvak dan wel een voorgaand tijdvak, en die in dat belastingtijdvak zijn doorgegeven.

3. Voor elk belastingtijdvak wordt het aandeel in de totale belastbare inkomsten van een entiteit die overeenkomstig lid 1 worden aangemerkt als in een lidstaat verworven inkomsten, voor elke transactie als volgt bepaald:

a) wat betreft belastbare inkomsten uit de levering van onder artikel 3, lid 1, onder a), vallende diensten, naar evenredigheid van het aantal keren dat een advertentie in dat belastingtijdvak op toestellen of apparaten van gebruikers verschenen is;

b) wat betreft belastbare inkomsten uit de levering van onder artikel 3, lid 1, onder b), vallende diensten:

- i) indien bij de dienst een veelzijdige digitale interface betrokken is die de verrichting van onderliggende leveringen van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers faciliteert: naar evenredigheid van het aantal gebruikers dat in dat belastingtijdvak op de digitale interface onderliggende transacties heeft gesloten;
- ii) indien bij de dienst een andere veelzijdige digitale interface betrokken is dan de onder i) vallende soort: naar evenredigheid van het aantal gebruikers dat een account heeft voor de volledige duur of een deel van dat belastingtijdvak die toegang geeft tot de digitale interface;

c) wat betreft belastbare inkomsten uit de levering van onder artikel 3, lid 1, onder c), vallende diensten: naar evenredigheid van het aantal gebruikers van wie in dat belastingtijdvak doorgegeven data zijn gegenereerd doordat zij een apparaat of toestel hebben gebruikt om toegang te krijgen tot een digitale interface, hetzij tijdens dat belastingtijdvak dan wel een voorgaand tijdvak.

4. Bij het bepalen van de plaats van belastingheffing van de belastbare inkomsten die aan de DDB onderworpen zijn, wordt geen rekening gehouden met de volgende elementen:
  - a) indien er sprake is van een onderliggende levering van goederen of diensten rechtstreeks tussen gebruikers van een veelzijdige digitale interface als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder b): de plaats waar die onderliggende levering wordt verricht;
  - b) de plaats vanwaar een betaling voor de belastbare dienst wordt verricht.
5. Voor de toepassing van dit artikel wordt de lidstaat waar een toestel of apparaat van een gebruiker wordt gebruikt, bepaald aan de hand van het internetprotocoladres (IP-adres) van het toestel of apparaat.
6. De data die met het oog op de toepassing van deze richtlijn van gebruikers kunnen worden verzameld, zijn beperkt tot data die uitsluitel geven over de lidstaat waar de gebruiker zich bevindt zonder dat zijn identiteit kan worden bepaald.

Artikel 6

Verschuldigdheid

De DDB wordt in een lidstaat verschuldigd over het aandeel in de door een belastingplichtige in een belastingtijdvak verworven belastbare inkomsten die overeenkomstig artikel 5 als in die lidstaat verworven inkomsten worden aangemerkt. De DDB is in die lidstaat verschuldigd op de dag die volgt op de dag waarop dat belastingtijdvak eindigt.

Artikel 7

Berekening van de belasting

De DDB wordt voor een lidstaat voor een belastingtijdvak berekend door het DDB-tarief toe te passen op het in artikel 6 bedoelde aandeel in de belastbare inkomsten. Het percentage voor de berekening van het aandeel van de belastbare inkomsten wordt daartoe op twee decimalen afgerond.

Indien het bedrag ten minste drie decimalen bevat en de derde decimaal 6 is of meer, dan wordt de tweede decimaal met 1 vermeerderd. Is de derde decimaal 4 of minder, dan blijft de tweede decimaal dezelfde. Indien de derde decimaal 5 is, blijft de tweede decimaal dezelfde als zij even is en wordt zij met 1 vermeerderd als zij oneven is. Indien een cijfer 9 is en volgens de bovenstaande regels met 1 moet worden vermeerderd, wordt het cijfer ervoor met 1 vermeerderd en wordt het afgeronde cijfer 0.

Artikel 8

Tarief

Het DDB-tarief bedraagt 3 %.

Hoofdstuk 3

VERPLICHTINGEN

Artikel 9

Tot voldoening van de belasting en nakoming van de verplichtingen gehouden persoon

1. De DDB moet worden voldaan en de verplichtingen in dit hoofdstuk moeten worden nagekomen door de belastingplichtige die de belastbare diensten verleent.
2. Indien een of meer in de Unie gevestigde belastingplichtigen deel uitmaken van een groep, mag die groep, onverminderd lid 1 en artikel 4, lid 1, één in de Unie gevestigde en tot de groep behorende entiteit aanwijzen als entiteit die de DDB moet voldoen en de verplichtingen van dit hoofdstuk moet nakomen namens elke DDB-belastingplichtige binnen de groep.

3. Een niet in de Unie gevestigde belastingplichtige die deel uitmaakt van een groep waarvan een of meer entiteiten in de Unie zijn gevestigd, wijst een van die entiteiten aan als entiteit die namens hem de DDB moet voldoen en de verplichtingen van dit hoofdstuk moet nakomen.
4. Indien een niet in de Unie gevestigde belastingplichtige deel uitmaakt van een groep waarvan een of meer entiteiten in de Unie zijn gevestigd, en zijn verplichtingen uit hoofde van lid 3 niet is nagekomen, kunnen de lidstaten verlangen dat een van die entiteiten de DDB voldoet en de verplichtingen van dit hoofdstuk nakomt namens de belastingplichtige.
5. Een belastingplichtige die niet in de Unie is gevestigd en geen deel uitmaakt van een groep, wijst een in één lidstaat gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aan die namens hem de DDB moet voldoen en de verplichtingen van dit hoofdstuk moet nakomen.
6. Een belastingplichtige die niet in de Unie is gevestigd en deel uitmaakt van een groep waarvan geen entiteiten in de Unie zijn gevestigd, wijst een in één lidstaat gevestigde fiscaal vertegenwoordiger aan die de DDB moet voldoen en de verplichtingen van dit hoofdstuk moet nakomen namens elke DDB-belastingplichtige binnen die groep.
7. Wanneer overeenkomstig de leden 2 tot en met 6 van dit artikel een entiteit of een fiscaal vertegenwoordiger is aangewezen, is voor de toepassing van dit hoofdstuk in de verwijzing naar de belastingplichtige in dit hoofdstuk de verwijzing naar de fiscaal vertegenwoordiger of de aangewezen entiteit vervat.

Artikel 10
Identificatie

1. Een belastingplichtige identificeert zich in elke lidstaat waar hij DDB-plichtig is.
2. Deze identificatie wordt elektronisch verricht uiterlijk 30 dagen na afloop van het eerste belastingtijdvak waarvoor de belastingplichtige DDB-plichtig is krachtens deze richtlijn ("het eerste tijdvak van heffing").
3. *geschrapt*
4. De krachtens lid 1 vereiste identificatie omvat ten minste de volgende gegevens van de belastingplichtige:
  - a) naam;
  - b) handelsnaam, indien verschillend van de naam;
  - c) postadres;
  - d) elektronisch adres;
  - e) in voorkomend geval, het nationale belastingnummer;
  - f) naam contactpersoon;
  - g) telefoonnummer;
  - i) IBAN- of OBAN-nummer.
5. De belastingplichtige deelt elke lidstaat waar hij DDB-plichtig is, elke wijziging van de in lid 4 vermelde gegevens mee binnen 30 dagen nadat die wijziging zich heeft voorgedaan.

6. Wanneer op grond van artikel 9, lid 2 tot en met lid 6, een entiteit of een fiscaal vertegenwoordiger is aangewezen, omvatten de gegevens die deze aangewezen entiteit of fiscaal vertegenwoordiger krachtens dit artikel met betrekking tot elke belastingplichtige in de groep of elke vertegenwoordigde belastingplichtige verstrekt, ook inlichtingen over hemzelf wat betreft de in lid 4 genoemde gegevens.
7. De Commissie kan uitvoeringshandelingen aannemen om een gemeenschappelijk formaat voor de krachtens dit artikel vereiste mededeling vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure aangenomen.

Artikel 11
Identificatienummer

1. Een lidstaat waar DDB verschuldigd is, kent de belastingplichtige een individueel identificatienummer voor de DDB toe en deelt hem dat nummer langs elektronische weg mee uiterlijk 30 dagen vanaf de dag van ontvangst van de mededeling uit hoofde van artikel 10.

Wanneer een fiscaal vertegenwoordiger op grond van artikel 9, lid 5 of lid 6, is aangewezen, kent een lidstaat waar DDB verschuldigd is, de fiscaal vertegenwoordiger een individueel identificatienummer voor de DDB toe en deelt hem dat nummer langs elektronische weg mee uiterlijk 30 dagen vanaf de dag van ontvangst van de mededeling uit hoofde van artikel 10.

2. Elk individueel identificatienummer begint met een landencode overeenkomstig de tweeletterige ISO-code 3166 die verwijst naar de lidstaat waar DDB verschuldigd is. Griekenland en het Verenigd Koninkrijk gebruiken evenwel het prefix "EL" respectievelijk "UK".
3. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat belastingplichtigen met behulp van hun identificatiesysteem geïdentificeerd kunnen worden, en zij houden een identificatieregister met alle door hen toegekende individuele identificatienummers bij.

Artikel 12
geschrapt

Artikel 13
geschrapt

Artikel 14
DDB-aangifte

1. Een belastingplichtige dient bij elke lidstaat waar hij DDB-plichtig is, voor elk belastingtijdvak een DDB-aangifte in. De aangifte wordt elektronisch ingediend uiterlijk 90 dagen volgende op het einde van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft.
2. Indien een belastingplichtige gebruik heeft gemaakt van de optie van artikel 9, lid 2, of uit hoofde van artikel 9, lid 3 of lid 6, verplicht is een entiteit of een fiscaal vertegenwoordiger aan te wijzen, mag die entiteit of fiscaal vertegenwoordiger namens alle belastingplichtigen in de groep een geconsolideerde DDB-aangifte indienen.

Artikel 15
Gegevens in de DDB-aangifte

1. In de DDB-aangifte worden de volgende gegevens vermeld:
  - a) alle op grond van artikel 11 door de lidstaten toegekende DDB-identificatienummers; indien een fiscaal vertegenwoordiger is aangewezen op grond van artikel 9, lid 5 of lid 6, de DDB-identificatienummers van de vertegenwoordiger;
  - b) voor alle lidstaten waar DDB verschuldigd is voor het desbetreffende belastingtijdvak, het totale bedrag aan belastbare inkomsten die worden aangemerkt als door de belastingplichtige in die lidstaten verworven inkomsten, samen met de in die lidstaten over dat bedrag verschuldigde DDB.

2. In de DDB-aangifte worden met betrekking tot het belastingtijdvak ook het totale bedrag van de wereldwijde inkomsten en het totale bedrag van de belastbare inkomsten in de Unie die gelden voor de toepassing van artikel 4, lid 1, vermeld.
3. De lidstaten kunnen verlangen dat de aangifte in hun nationale valuta wordt gedaan. Het bedrag wordt omgerekend overeenkomstig artikel 4, lid 2.
4. *geschrapt*
5. *geschrapt*
6. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen een gemeenschappelijk formaat voor de DDB-aangifte vaststellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure aangenomen.

Artikel 16

Wijze van betaling

1. De DDB die een belastingplichtige voor een belastingtijdvak in elke lidstaat verschuldigd is, wordt uiterlijk 90 dagen na het einde van het desbetreffende belastingtijdvak door de belastingplichtige betaald in elke lidstaat waar hij DDB-plichtig is.
2. *geschrapt*
3. Betalingen worden verricht op de door elke lidstaat aangewezen bankrekening.
4. *geschrapt*
5. De lidstaten kunnen verlangen dat de betaling in hun nationale valuta wordt verricht.
6. *geschrapt*
7. *geschrapt*

Artikel 17

Wijzigingen van de DDB-aangifte

1. Het aanbrengen, op initiatief van de belastingplichtige, van wijzigingen in de bedragen op een DDB-aangifte kan uitsluitend geschieden door wijziging van die aangifte en niet door middel van aanpassingen op een latere aangifte.
2. De in lid 1 bedoelde wijzigingen worden uiterlijk drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend, langs elektronische weg ingediend bij alle lidstaten waar DDB verschuldigd was.
3. Aanvullende betalingen door een belastingplichtige van verschuldigde DDB naar aanleiding van overeenkomstig lid 1 aangebrachte wijzigingen worden op het ogenblik van indiening van de gewijzigde DDB-aangifte verricht.

Artikel 18

Maatregelen inzake boekhouding, administratievoering, fraudebestrijding, handhaving en controle

1. De lidstaten stellen verplichtingen vast op het gebied van boekhouding en administratievoering en op andere gebieden, die ervoor moeten zorgen dat de verschuldigde DDB ook werkelijk aan de belastingautoriteiten wordt betaald.
2. De lidstaten voorzien erin dat de belastingplichtige moet kunnen aantonen dat niet-aangegeven inkomsten uit onlineadvertenties uit niet-gerichte reclame werden verworven.
3. *geschrapt*
4. Elke lidstaat waar DDB verschuldigd is, dwingt de betaling van de DDB bij de desbetreffende belastingplichtige af. In zoverre zijn de regels en procedures van elke lidstaat van toepassing, met inbegrip van de regels en procedures betreffende boetes, rente en andere vergoedingen voor laattijdige betaling of niet-betaling van DDB en de regels en procedures betreffende de invordering van schulden.
5. *geschrapt*

Hoofdstuk 4

ADMINISTRATIEVE SAMENWERKING

Artikel 19

Aanwijzing van bevoegde autoriteiten

Elke lidstaat wijst de bevoegde autoriteit aan die in die lidstaat belast is met het beheer van alle aspecten in verband met de verplichtingen van hoofdstuk 3 en van dit hoofdstuk, en deelt de Commissie de naam en het elektronische adres van die autoriteit mee. De namen en elektronische adressen van de bevoegde autoriteiten worden door de Commissie bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 20

Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteit van elke lidstaat deelt binnen 30 dagen de bevoegde autoriteit van alle andere lidstaten waar de belastingplichtige DDB-plichtig is, alle wijzigingen in de aangegeven inkomsten bedoeld in artikel 15, lid 1, onder b), en lid 2, mee die het gevolg zijn van belastingcontroles en controlemaatregelen. De inlichtingen die de lidstaten elkaar krachtens deze richtlijn in enigerlei vorm verstrekken, vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin het nationaal recht van de ontvangende lidstaat met betrekking tot soortgelijke inlichtingen voorziet. Deze inlichtingen kunnen worden gebruikt voor de administratie en de handhaving van de nationale wetgeving van alle lidstaten met betrekking tot de in artikel 2 van Richtlijn 2011/16/EU bedoelde belastingen.

Artikel 21

Wijze van inlichtingenuitwisseling

1. Krachtens dit hoofdstuk te verstrekken inlichtingen en documenten worden elektronisch doorgezonden via een CCN-netwerk.
2. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen om de technische bijzonderheden voor de doorzending van dergelijke inlichtingen en documenten vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde procedure aangenomen.

Hoofdstuk 5

SLOTBEPALINGEN

Artikel 24

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 25

Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2021 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2022.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.
3. De Commissie stelt uiterlijk op 31 december 2020 een verslag op over de vorderingen met de op OESO-niveau overeengekomen herziening van de internationale normen inzake vennootschapsbelasting waarmee de uit de digitalisering voortvloeiende uitdagingen moeten worden aangepakt, dat desgevallend vergezeld gaat van een voorstel om de toepassing van deze richtlijn uit te stellen of deze richtlijn in te trekken.
4. Deze richtlijn verstrikt bij de inwerkingtreding van de op OESO-niveau overeengekomen herziening van de internationale normen inzake vennootschapsbelasting waarmee de uit de digitalisering voortvloeiende uitdagingen moeten worden aangepakt, of uiterlijk op 31 december [X].

Artikel 26

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 27
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter
